

Egy hónap Hollandiában

Nagy Nikolett

Fogászati asszisztens

A kezdetek

Úgy érzem, duplán is szerencsésnek mondhatom magam, hogy sikerült kijutnom Hollandiába. Egyrészt, mert hatalmas élményt jelentett számomra ez az egy hónap. Másrészt, hogy bekerülhettem a csapatba, mivel eredetleg nem engem választottak ki a jelentkezők közül. Akit eredetlileg akartak a tanárok, felvették az egyetemre és én ezért kerülhettem be az utazók közé.

Először mikor írt a Szálteleki tanárnő, volt bennem egy kicsi elbizonytalanodás, mert már beletörődtem a helyzetbe hogy nem kerültem be, de a szüleim és a barátaim meggyőztek, hogy ne hagyjam ki ezt a lehetőséget. És milyen igazuk volt! Azt hiszem ez mindenkinek olyan lehetőség és „kaland” volt, amit szívesen mesél majd az unokáinak is.

Tihanyi csapatépítő, iskolai felkészülés

Nagyon jó volt, hogy idén nem az iskola épületében kellett végig csinálni a csapat építő részt, hanem külső helyszínen, Tihanyban. Mégiscsak jobb volt augusztusban a Balatonparton ismerkedni, mint Budapesten egy tanteremben.

A csapat építés 3 napig tartott. Ez idő alatt egy kicsit jobban megismerhettük önmagunkat, egymást és persze Tihanyt is, hiszen voltunk városnézni.

A további felkészítők máraz iskolában zajlottak, tanítás után. Részt vettünk angol nyelvi, szakmai és kulturális felkészítőn. Sokat beszélgettünk a holland szokásokról, ételekről.

Indulás!

Végre eljött az október 27-e, az indulásunk napja! Mindenki jóval a megbeszélte idő előtt kint volt már a reptéren, a családjával együtt. Miután mindenki elbúcsúzott a szeretteitől megkezdtük a bechekolást, majd a biztonsági ellenőrzésen is túlestünk.

Volt még a gép indulásáig egy csomó idő, de ezt a várórészben elég hamar eltelt. Sokan, köztük én is, izgultunk a repülés miatt, mert még nem repültünk. Nagyon élveztük az utat, folyton az ablak melletti helyet cserélgettük és sok fotót készítettünk. Amszterdamból vonattal mentünk tovább, majd a célállomásra Grou-ba busszal érkeztünk meg, mert valamiért nem közlekedett a vonat. Elég későn érkeztünk a szállásra, ott kedvesen fogadtak minket és egyből mentünk vacsorázni.

A szállásunk

Miután tele volt a hasunk megkaptuk a szobákat is, amiket sikerült elosztani. 4 és 5 ágyas szobák között válogathattunk, mindegyikhez volt saját fürdőszoba, de sajnos nem mindegyikhez volt konyha.

Szerencsére a legfelső emeleten volt egy elég nagy szoba, konyha egy nagy asztallal, így ide senki nem költözött be, hanem meghagytuk közös szobának. Mi is ide jártunk fel főzni, reggelizni, meg szinte minden este itt voltunk fent együtt.

Vasárnap itt minden üzlet zárva volt. Hoppá,ezvolt

az első furcsaság. Ilyenkor szembesült vele az ember, hogy mennyit jár otthon vasárnap vásárolni. Vasárnap a tanárnők bementek Leeuwardenbe, (ami Grounál egy nagyobb város és ott nyitva volt egy-két bolt) és hoztak nekünk vacsorának valót.

Hollandiai napjaink

Iskola és kórházlátogatások, városnézés

Hétfőn első utunk a Leeuwardeni Friese Poort iskolába vezetett, hogy bemutatkozzunk és megismerhessük a holland tanárokat. Nagyon kedvesen fogadtak minket, körbevezettek az iskolában, meghallgattunk egy előadást, a cseppet sem egyszerű oktatási rendszerükről. Ebédeltünk, ezzel megkezdjük az átállás az új étkezési szokásra, a szendvicstre. A hollandok általában ebédre levest,tejet(!) és szendvicset esznek, és csak vacsoraidőben van főtt étel. Tapasztalatom szerint a hollandok imádják a szendvicset, amit először mi is értékeltünk, az utolsó hét környékén azért annyira már nem. Az iskolai program után mindenki szabadon felfedezhette Leeuwardent, de előtte még megkaptuk az OV-chipkártyánkat. Ez is egy olyan dolog volt,amihez hozzá kellett szoknunk. Ez egy mágnes kártya volt, amire pénztöltöttek fel, amit minden utazáskor, fel és leszálláskor le kellett húzni az erre a célra kihelyezett automatákon.

Én imádtam Leeuwardent, sokkal jobban tetszett, mint

Amszterdam.

Elmentünk még a drachteni iskolába is, ami kicsit messzebb van mint a leeuwardeni. Itt lehetőséget kaptunk arra, hogy az iskola kreatív termében (mert ilyen is van nekik) képeslapokat készítsünk az otthoniaknak, amit az iskola el is küldött Magyarországra.

Drachtenben elmentünk egy Talent Center nevezetű helyre, ahol fogyatékkal élő embereket gondoznak. Ez szerintem mindenkinek kicsit megrázó élmény volt, de itthon biztos nem lett volna lehetőségünk ilyet látni. (kivéve persze a gyógypedeseket).

Bepillantást nyerhettünk a leeuwardeni MCL kórház mindennapjaiba is. Ez egy hatalmas kórház, láttam olyan dolgozót, aki biciklivel közlekedett az intézményen belül. Megnézhettük a fogászati osztályt, és ami mindenkinek a legjobban tetszett a gyermekosztályt. Még aznap délután egy nagyon kedves idegenvezető bácsival végig jártuk

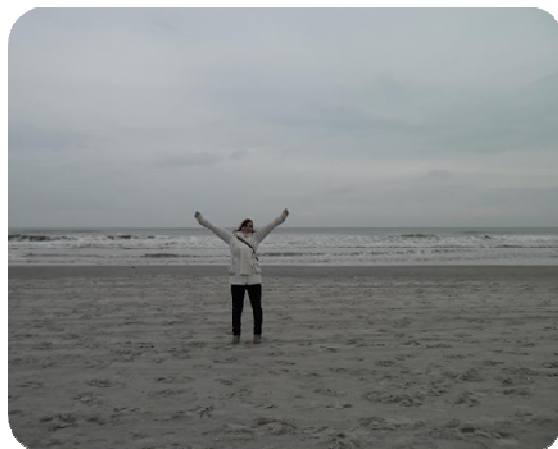
Fogászok az MCL-ben

Leeuwardent. A fogászati asszisztensek ellátogattak még egy fogtechnikai laborba, ahol egy kedves és türelmes úr vezetett körbe minket, minden kérdésünkre választ adott. Itt láthatunk először CAD-CAM rendszert, amiről otthon csak tanultunk. Ez egy gép mely automatikusan elkészíti a kívánt fogpótlást.

Ameland

Nagyon vártam az első szombati napunkat, hiszen ezen a napon látogattunk el Amelandra. Komppal mentünk át a szigetre, majd ott biciklit béreltünk és holland módra néztük meg a szigetet. Azért hogy ne legyen túl egyszerű napunk, sikerült a csoport felének lemaradni és eltévedni, de végül megtaláltuk egymást. Szerintem mindenki a tengerpartot élvezte a legjobban, elég sok időt el is tölthettünk itt. Nagyon vártam már hogy láthassam a tengert, ami hideg idő ellenére is hatalmas élmény volt.

A szigeten láttuk az első igazi holland szélmalmost, és igazi fríz lovakat is simogathattunk.

Amszterdam

Mivel az érkezésünk napján csak a repteret láthattuk a városból, mindenki várta ezt a napot is. Miután megérkeztünk és sétáltunk a központ felé vissza kellett szokni a sok emberhez. Grou

csak egy kicsi falu, Leeuwardenben sincsenek ilyen sokan, szóval elszoktunk a tömegetől.

A Dam téren kaptunk útba igazítást a tanárnőktől hogy mi merre található, majd utunkra engedtek. Mehetünk múzeumba, piacra, piros lámpás negyedbe, vásárolni. Hát mindenki az utóbbival kezdte. Itt beszereztük a Holland szuveníreket, tulipán hagymákat. Sétánk közben sok magyarral is találkoztunk. Amszterdamban nem néztek ránk furcsán, hogy vajon milyen nyelven is beszélünk, mivel itt nagyon sok külföldi volt.

Este indultunk csak haza. Az állomáson elbúcsúztunk a tanárnőktől, hazafele át kellett szállnunk, itt volt egy kis fennakadás, majd rohanás hogy a jó vonatra kerüljünk fel. A következő hetet egyedül, „tanármentesen” töltöttük, de a holland tanárok azért meglátogattak minket, figyeltek ránk.

Sinterklaas (a holland Mikulás)

Az utolsó szombatunkon jött elhozzánk a Sinterklaas. Jó volt, hogy találkozhattunk vele és beleshettünk a kulisszák mögé. Megismerhettük hogy is történik náluk ez az ünnep. Az egyik leeuwardeni iskolában történtek az előkészületek, itt festették ki a Zwarte Piet-eket (ők a Fekete Péterek, a Mikulás segítői, olyan, mint nálunk a Krampusz).

Már itt is ment a zene, tánc és az ének. Egészen magával ragadó hangulata volt az egésznek, olyan mint egy nagy buli. Nagyon komolyan vették ezt az egészet, a felnőttek is legalább annyira mint a gyerekek.

Miután jelmezbe bújtak és az arcuk is fekete lett, hajóra szálltak, ahova mi is velük tarthattunk. Behajóztunk

Leeuwarden központjába, a csatorna parton végig gyerekek álltak hogy megnézhessék a Sinterklaast. A hajón is végig megvolt a hangulat, énekeltek táncoltak.

A kikötés után Sinterklaas és a Zwarte Pietek sütit osztogattak a gyerekeknek, majd pedig utcai felvonulás volt még több süttivel, zenével és tánccal.

Nekem jobban tetszett ez a formája a Mikulás/Sinterklaas várásnak, mint itthon, hogy csak kirakjuk a csizmát az ajtóba.

Gyakorlat

Hétfőtől csütörtökig jártunk a gyakorlati helyre, péntekenként pedig a leeuwardeni Friese Poortba. Voltunk órát látogatni, egy angol és egy holland órára is be lehetett ülni. Én az angolt választottam, itt holland diákokkal tudunk beszélgetni.

Egy másik pénteken foci meccset játszottunk a hollandokkal, amit meg is nyertünk (na jó nem én, de a többiek ügyesek voltak.) Majd az iskolában is ügyességi játékokat próbálhattunk ki.

Az én gyakorlati helyem Leeuwardenben volt, egy idősebb doktor úrnál, Dr. Wiersma-nál.

Ő is és az asszisztensei (mindennap más valaki) nagyon kedvesen fogadtak.

Ez egy három székes rendelő, a doktor úr minden hétköznap bent van, és felváltva dolgozik

nála 2 dentál higiénikus. Én csak a doktor úrnál voltam, az első héten nem igazán csináltam semmit, csak takarítottam, de a második héten már hagytak asszisztálni.

Ami ott más, mint itthon, hogy itt csak gépen vezetnek adminisztrációt és általában az orvos írja be. Persze sokkal modernebb eszközök vannak, mint az otthoni gyakorlati helyemen, számítógépen nézik meg a röntgenfelvételeket, géppel keverik a lenyomat anyagot. Sokkal több eszközük is van, de persze azért kevesebb beteg is. Minden páciens időpontra jött, nem volt ambuláns beteg ellátás.

A munkaidő reggel 8 órától délután fél 4-ig tartott, egyszer egy fél órás ebédszünettel 12:00-kor majd két 15 perces szünettel délelőtt és délután.

Persze azért két beteg között mindig volt idő egy kis kávéra vagy teára.

Elég sok fogpótlási munkát láttam, ami kifejezetten jó volt, mert otthon ez a terület nekem kimaradt.

Így telt az én kis holland kalandom. Szeretném megköszönni azoknak, akik ezt lehetővé tették, nagyon élveztem minden percét.